

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Szyborska

Protokolant: Katarzyna Berk

pod nieobecność Prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) w W.:

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 23 czerwca 2017 roku i 29 września 2017 roku 2017 roku

sprawy **B. N. (1)**

córki P. i J. z domu B.

urodzonej (...) w R.

oskarżonej o to że:

w dniu 18 grudnia 2016 roku w W., na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...), umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 ustawy Prawo o Ruchu Drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości, mając 0,46 mg/l; 0,53 mg/l; 0,49 mg/l; 0,48 mg/l; 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierowała po drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. (...)

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk

orzeka

I. oskarżoną **B. N. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, to jest występku z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonej karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując równowartość jednej stawki w kwocie 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary grzywny zalicza oskarżonej dzień jej zatrzymania w dniu 18 grudnia 2016 roku godz. 17:21 do godz. 22:30, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres wynoszący 4 (czterech) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonej zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania jej prawa jazdy od dnia 18 grudnia 2016 roku do dnia 02 października 2017 roku;

V. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 6.000,00 (sześć tysięcy) złotych;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, zaś wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2016 roku B. N. (1) wypila około godziny 15:30 do obiadu dwa drinki. Była to wódka z colą.

Dowód:

- wyjaśnienia B. N. k. 84v-85
- zeznania P. N. k. 95v-96

Następnie, B. N. (1) pojechała wraz ze swoim synem P. N. (2) oraz z jego kolegami – M. W. (1) i M. Z. na mecz. Jechali oni samochodem marki B., którym kierował M. W. (1). B. N. (1) siedziała z tyłu pojazdu W związku z tym, iż M. W. (1) nie miał biletu na mecz i chciał go dopiero zakupić, zaparkował on pojazd przed bramą stadionu na ul. (...). Samochód został zaparkowany w miejscu niedozwolonym, na światłach awaryjnych. Mężczyźni wysiedli z pojazdu, a wewnątrz pozostała tylko B. N. (1). Po chwili do pojazdu podszedł policjant, który kazał przepakować samochód. B. N. (1) wtedy wsiadła na miejsce kierowcy i ruszyła z miejsca zatrzymania. Przejechała ona do pobliskiego Ronda (...) i na tym rondzie chciała zawrócić szukając miejsca do zaparkowania. Była to odległość około 500 metrów.

Dowód:

- wyjaśnienia B. N. k. 22, ujawnione na k. 85, k. 84v
- zeznania E. A. k. 85v
- zeznania P. N. k. 95v-96
- zeznania M. W. k. 96-96v

W dniu 18 grudnia 2016 roku E. A. (2) i M. S. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na skrzyżowaniu ulicy (...) i ulicy (...), na Rondzie (...). W tym czasie, z uwagi na rozgrywany na pobliskim stadionie mecz, natężenie ruchu kołowego i pieszego było duże. Samochody nie poruszały się z dużą prędkością. Około godziny 17.10, gdy samochód zatrzymał się na czerwonym świetle, policjanci podjęli decyzję o kontroli pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...). Powodem podjęcia kontroli było, iż kierująca pojazdem, B. N. (1), nie miała zapiętych pasów bezpieczeństwa. B. N. (1) pojazdem jechała sama. Od momentu podjęcia decyzji o zatrzymaniu pojazdu do momentu jego zatrzymania M. S. (1) obserwował kierowcę i jej zachowanie. W tym czasie B. N. (1) nic nie piła. B. N. (1) nic nie piła również po zatrzymaniu pojazdu do kontroli.

Dowód:

- wyjaśnienia B. N. k. 22, ujawnione na k. 85, k. 84v-85
- zeznania E. A. k. 16v-17, ujawnione na k. 86, k. 85v
- zeznania M. S. k. 96v-97

Podczas kontroli okazało się, iż B. N. (1) nie miała przy sobie dokumentów: dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego pojazdu czy ubezpieczenia OC. Podczas kontroli B. N. (1) zachowywała się spokojnie i poddawała się wydawanym poleceniom.

Dowód:

- wyjaśnienia B. N. k. 22, ujawnione na k. 85, k. 84v

- zeznania E. A. k. 16v, ujawnione na k. 86, k. 85v

- zeznania P. N. k. 95v-96

- zeznania M. W. k. 96v

- zeznania M. S. k. 97

B. N. (1) została poddana badaniu stanu trzeźwości. Podczas pierwszego badania, okazało się, iż B. N. (1) znajdowała się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,46mg/l i 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- wyjaśnienia B. N. k. 22, ujawnione na k. 85, k. 84v-85

- zeznania E. A. k. 16v, ujawnione na k. 86, k. 85v

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 5, ujawniony na k. 97v

- świadectwo wzorcowania k. 6, ujawnione na k. 97v

B. N. (1) została zatrzymana. B. N. (1) miała świadomość, iż był w stanie nietrzeźwości.

Dowód:

- wyjaśnienia B. N. k. 22, ujawnione na k. 85, k. 84v

- zeznania E. A. k. 16v, ujawnione na k. 86, k. 85v

- protokół zatrzymania osoby k. 2, ujawniony na k. 97v

Gdy po pewnym czasie, P. N. (2), M. W. (1) i M. Z. wrócili na miejsce, gdzie pozostali samochód i tam go nie było, telefonicznie skontaktowali się z B. N. (1), która poinformowała ich o miejscu i przyczynie zatrzymania. Mężczyźni udali się na Rondo (...). M. W. (1) potwierdził tożsamość B. N. (1). Jemu też został przekazany samochód.

Dowód:

- wyjaśnienia B. N. k. 84v

- zeznania E. A. k. 16v-17, ujawnione na k. 86

- zeznania P. N. k. 95v-96

- zeznania M. W. k. 96-96v

- zeznania M. S. k. 97

Następnie, B. N. (1) została przewieziona do KRP (...), gdzie dokonano kolejnego badania stanu jej trzeźwości. Wynik wskazywał 0,49 mg/l, 0,48 mg/l i 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- wyjaśnienia B. N. k. 84v

- zeznania E. A. k. 17, ujawnione na k. 86, k. 85v

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 7, ujawniony na k. 97v

- świadectwo wzorcowania k. 8, ujawnione na k. 97v

B. N. (1) nie była dotychczas karana sądownie.

Dowód:

- karta karna k. 34, 52, 73, ujawniona na k. 97v

B. N. (1) w toku niniejszego postępowania przyznał się do popełniania zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia, w których przedstawiła swoją wersję zdarzenia.

B. N. (1) wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego podała kiedy wypila w dniu zdarzenia drinka. Twierdziła, iż był to jeden drink. Przed Sądem składając wyjaśnienia, B. N. (1) podała, iż wypila około godziny 15:30 dwa drinki w postaci wódki z colą. W tym fragmencie, biorąc pod uwagę wskazaną w badaniu wartość alkoholu w wydychanym powietrzu i czas przeprowadzenia badania, to w świetle zasad doświadczenia życiowego, za wiarygodną należało uznać wersję przedstawioną na rozprawie, a tym samym Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonej w tym zakresie złożonym w toku postępowania przygotowawczego. Następnie, B. N. (1) wyjaśniła powód, dla którego jechała samochodem na stadion Legii. B. N. (1) wyjaśniła, iż to nie ona kierowała w tym czasie pojazdem i wskazała gdzie siedziała w samochodzie. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia B. N. (1), albowiem korespondowały one z zeznaniami P. N. (2) i M. W. (1). B. N. (1) podała, iż pojazd został zatrzymany w miejscu niedozwolonym, przy stadionie. W tym fragmencie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom B. N. (1), gdyż były spójne z P. N. (2) i M. W. (1). Wskazując na powody zatrzymania, Sąd zauważył rozbieżność w wyjaśnieniach oskarżonej. W toku postępowania przygotowawczego podała, iż była to awaria samochodu, zaś przed Sądem wskazała, iż powodem zatrzymania pojazdu w tym miejscu było, aby jeden z kolegów jej syna mógł pójść i kupić bilet na mecz. Jakkolwiek, wyjaśnienia te w tym fragmencie stanowiły tło zdarzenia i nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, to jednak Sąd uznał za wiarygodną wersję przedstawioną przed Sądem, gdyż była ona spójna z zeznaniami P. N. (2) i M. W. (1), a odmówił wiary jej wyjaśnieniom złożonym w toku postępowania przygotowawczego. B. N. (1) potwierdziła, iż w pojeździe została sama. W tym fragmencie Sąd dał wiarę jej wyjaśnieniom, albowiem korespondowały one z zeznaniami E. A. (2). Okoliczność ta wynikała także z zeznań P. N. (2), M. W. (1) i M. S. (1). B. N. (1) podała jaka była przyczyna, iż przesiadła się ona za kierownicę i odjechała z miejsca parkowania. W tym fragmencie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, gdyż w toku postępowania nie przedłożono jakichkolwiek dowodów, które by w sposób skuteczny podważały ich wiarygodność. Wersję oskarżonej w tym fragmencie potwierdził jej syn – P. N. (2), choć nie był on bezpośrednim świadkiem tej sytuacji. Ponadto, wyjaśnienia te dotyczyły okoliczności mających drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia. B. N. (1) wyjaśniła, iż została zatrzymana przez drugiego policjanta w czasie, gdy wykonywała manewr zawracania na rondzie. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej, gdyż były one spójne z zeznaniami E. A. (2), jak i M. S. (1). B. N. (1) podała jaka była przyczyna podjęcia wobec niej interwencji. W tej części Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia B. N. (1), gdyż korespondowały z wiarygodnymi zeznaniami E. A. (2) i M. S. (1). W toku postępowania przygotowawczego, B. N. (1) wyjaśniła, iż już po zatrzymaniu pojazdu sięgnęła po butelkę z napojem, który, po wypiciu okazało się, że był zmieszany z alkoholem. Wyjaśniając przed Sądem, B. N. (1) podała, że sięgnęła po leżącą obok butelkę jeszcze podczas jazdy. W tej części Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej. Przeczyły im wiarygodne zeznania M. S. (1), który podał, że od momentu podjęcia decyzji o zatrzymaniu pojazdu do momentu jego zatrzymania i w czasie przeprowadzania kontroli, obserwował kierowcę, aby wykluczyć sytuację, iż wypił on alkohol już po zatrzymaniu pojazdu. M. S. (1) zaprzeczył także, iż widział, aby oskarżona piła coś podczas jazdy. Ponadto, wyjaśnieniom tym przeczyły także zeznania E. A. (2), która również nie widziała, aby oskarżona piła cokolwiek w samochodzie. Zdaniem Sądu, przedstawiona przez oskarżoną w tym fragmencie wersja stanowiła jedynie przyjętą przez nią linię obrony, budowana na tym, iż na siedzeniu pasażera, obok kierowcy leżała butelka z napojem, co potwierdził w swych zeznaniach M. W. (1). Co do zeznań P. N. (2) w tym fragmencie, patrz poniżej. Zdaniem Sądu, tym bardziej, tę wersję przedstawioną przed Sądem należało uznać za nieskuteczną, gdyż, zgodnie z nią, po wypiciu napoju z alkoholem oskarżona dalej kierowała pojazdem. B. N. (1) potwierdziła, iż została przebadana na zawartość

alkoholu w wydychanym powietrzu i wyjaśniła, iż potwierdziła policjantom, że piła alkohol. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej. Były one spójne z zeznaniami E. A. (2) i M. S. (1). Były one zgodne również z przedłożonymi w sprawie protokołami z przebiegu badania stanu trzeźwości. B. N. (1) potwierdziła także, że została zatrzymana w sprawie. Przed Sądem oskarżona dodała, że została przewieziona do Komendy. W tej części jej wyjaśnienia były spójne z zeznaniami E. A. (2), P. N. (2), M. W. (1) i M. S. (1), jak i były zgodne z przedłożonym w sprawie protokołem zatrzymania osoby. B. N. (1) podała, iż podczas kontroli nie miała przy sobie żadnych dokumentów ani tożsamości, ani dokumentów pojazdu. W tym fragmencie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, gdyż były spójne z zeznaniami E. A. (2), M. S. (1), P. N. (2) i M. W. (1).

Na rozprawie B. N. (1) opisała okoliczności w jakich na miejsce interwencji przyszli jej syn wraz z kolegami. B. N. (1) potwierdziła także, że pojazd odebrał kierowca. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia B. N. (1), albowiem korespondowały one z zeznaniami P. N. (2) i M. W. (1), jak i z zeznaniami E. A. (2). Na okoliczność potwierdzenia przez wskazanych mężczyzn tożsamości oskarżonej na miejscu kontroli wskazał w swych zeznaniach także M. S. (1). Przed Sądem, oskarżony doprecyzowała, iż przejechała odległość około 500 metrów. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej, albowiem były one spójne z zeznaniami P. N. (2) i M. W. (1), jak i były wiarygodne w świetle doświadczenia życiowego.

W pozostałym zakresie wyjaśnienia B. N. (1) nie miały znaczenia dla ustaleń faktycznych w sprawie.

E. A. (2), składając zeznania, wskazała jaka była przyczyna podjęcia interwencji wobec B. N. (1). W toku postępowania przygotowawczego E. A. (3) podała, iż były to niezapięte pasy, zaś przed Sądem zeznała, iż dotyczyło to korzystania z telefonu komórkowego podczas jazdy. W tym fragmencie, mając na względzie wyjaśnienia oskarżonej, jak i zeznania M. S. (1), Sąd uznał za wiarygodne zeznania E. A. (2) złożone w toku postępowania przygotowawczego, zaś odmówił wiary zeznaniom złożonym przed Sądem. Sąd też miał na względzie, iż po odczytaniu, E. A. (2) potwierdziła powód przeprowadzenia interwencji wskazany w postępowaniu przygotowawczym. E. A. (2) podała kiedy i w jakim miejscu została podjęta interwencja wobec oskarżonej. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania E. A. (2), albowiem były one spójne z wyjaśnieniami oskarżonej oraz zeznaniami M. S. (1). Na wskazane miejsce kontroli wskazywali także w swych zeznaniach P. N. (2) i M. W. (1). E. A. (2) wskazała jakim samochodem poruszała się oskarżona i potwierdziła, że jechała ona sama. W tej części Sąd uznał za wiarygodne zeznania E. A. (2), gdyż korespondowały one z wyjaśnieniami oskarżonej. Okoliczność ta wynikała również ze spójnych zeznań P. N. (2) i M. W. (1) oraz M. S. (1). E. A. (2) opisała przebieg interwencji na miejscu zdarzenia. W tym fragmencie Sąd dał wiarę zeznaniom E. A. (2), gdyż zeznania te korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonej, jak i z zeznaniami M. S. (1). E. A. (2) wskazała na wynik badania stanu trzeźwości, zarówno ujawnionego podczas pierwszego badania na miejscu zdarzenia, jak i podczas drugiego badania, po przewiezieniu oskarżonej do Komendy Policji. W tym zakresie zeznania E. A. (2) Sąd uznał za wiarygodne, albowiem były one zgodne z przedłożonymi w sprawie protokołami z przebiegu badania stanu trzeźwości. Na stan nietrzeźwości wskazywała w swych wyjaśnieniach sama oskarżona, jak i wskazywał w swych zeznaniach M. S. (1). E. A. (2) potwierdziła, iż B. N. (1) została zatrzymana. W tym fragmencie Sąd dał wiarę jej zeznaniom, gdyż korespondowały one z wyjaśnieniami B. N. (1), z zeznaniami P. N. (2), M. W. (1) i M. S. (1), jak i były zgodne z przedłożonym w sprawie protokołem zatrzymania osoby.

Na rozprawie E. A. (2) opisała zachowanie oskarżonej podczas interwencji. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania E. A. (2), albowiem były one spójne z zeznaniami M. S. (1), P. N. (2) i M. W. (1). Co więcej, E. A. (2) zeznając przed Sądem, opisała jakie były warunki drogowego w czasie interwencji. W tym zakresie Sąd dał wiarę jej zeznaniom, gdyż były one zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, albowiem ze względu na wzmożony ruch kibiców podążających na stadion, na mecz wiarygodne były zeznania, iż ruch samochodowy i pieszych był natężony, a pojazdy poruszały się z niedużą prędkością.

Sąd zwrócił uwagę na zeznania E. A. (2), w których twierdziła, iż nie widziała, aby oskarżona w samochodzie coś piła lub coś piła po zatrzymaniu pojazdu. E. A. (2) dodała, iż po zatrzymaniu pojazdu, patrzyła, gdy szła do oskarżonej i nie widziała, aby ta coś piła. W tym fragmencie jej zeznania korespondowały z zeznaniami M. S. (1), który wykluczył w sposób kategoryczny tę okoliczność. Tym samym, opierając się na tychże zeznaniach, jak to opisano powyżej, Sąd uznał

za niewiarygodną wersję okraszanej, że piła ona napój z alkoholem podczas jazdy bądź już po zatrzymaniu pojazdu. E. A. (2) dodała także, iż dowiedziała się, iż oskarżona musiała odjechać spod stadionu. W tym fragmencie jej zeznania korespondowały z wyjaśnieniami B. N. (1), dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne.

P. N. (2), składając zeznania, podał kto w czasie jazdy na stadion kierował pojazdem. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. N. (2), albowiem były one spójne z wyjaśnieniami B. N. (1) i z zeznaniami M. W. (1). Ponadto, P. N. (2) opisał w jakich okolicznościach i z jakich powodów samochód został zaparkowany przed stadionem. W tej części Sąd dał wiarę zeznaniom P. N. (2), albowiem były one spójne z wiarygodnymi w tym fragmencie wyjaśnieniami oskarżonej i z zeznaniami M. W. (1). Jak to wskazano powyżej, mając na względzie powyższe zeznania, Sąd wykluczył pierwotną wersję oskarżonej, co do powodów zatrzymania samochodu przy stadionie.

Sąd zwrócił uwagę na zeznania P. N. (2), w których podał, iż oskarżona mówiła mu, iż w dniu zdarzenia piła alkohol na imprezie, na której była. W tym fragmencie, jego zeznania, potwierdzające fakt spożywania alkoholu przez B. N. (1), Sąd uznał za wiarygodne. Korespondowały one z wyjaśnieniami samej oskarżonej, z zeznaniami E. A. (2) i M. S. (1). Były one zgodne z przedłożonymi w sprawie protokołami z przebiegu badania stanu trzeźwości. Sąd też zwrócił uwagę na zeznania P. N. (2) dotyczące picia napoju z alkoholem przez oskarżoną w samochodzie. Z jednej strony twierdził on, iż nie rozmawiał z mamą na temat zawartości bidonu, w którym miał być napój z alkoholem, a z drugiej strony twierdził stanowczo, iż mama jego nie wiedziała, co znajdowało się w owym bidonie. P. N. (2) twierdził także, że rozmawiał ze swoją matką na temat spożywania przez nią alkoholu na imprezie, zaś nie rozmawiał z nią na temat spożywania alkoholu w samochodzie. Zdaniem Sądu, zeznania te w świetle doświadczenia życiowego oraz zasad logiki, nie mogły się ostać jako wiarygodne. Zdaniem Sądu, za nielogiczne należało uznać, iż oskarżona rozmawiałaby z synem na temat spożywania przez nią alkoholu na imprezie, a już nie rozmawiałaby z nim na temat spożywania alkoholu w samochodzie, w sytuacji, gdy oba te zdarzenia by się ze sobą wiązały. Mając na względzie zeznania M. S. (1) i korespondujące z nimi zeznania E. A. (2), Sąd wykluczył wersję, iż oskarżona piła jakikolwiek napój z alkoholem w samochodzie, a zeznania P. N. (2) miały w tym fragmencie jedynie potwierdzić wersję oskarżonej, jednak jako niewiarygodne nie stanowiły podstawy do ustaleń faktycznych w sprawie. Jednocześnie, mając na względzie zeznania M. W. (1), Sąd dał wiarę zeznaniom P. N. (2), iż w samochodzie znajdował się jakiś bidon z napojem zmieszany z alkoholem i na tym była budowana linia obrony B. N. (1). Co więcej, Sąd również zwrócił uwagę na zeznania P. N. (2), który podał, że bidon z alkoholem miał się znajdować na tylnym siedzeniu, co tym bardziej nie pozostawało w spójności z wersją oskarżonej, iż sięgnęło po niego i się napiła podczas jazdy, gdyż było to wykluczone w świetle zasad doświadczenia życiowego.

P. N. (2) opisał okoliczności w jakich on i jego koledzy podeszli do oskarżonej w czasie interwencji. W tym fragmencie jego zeznania były spójne z wyjaśnieniami B. N. (1) i z zeznaniami M. W. (1), dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Okoliczności te potwierdzili również E. A. (2) i M. S. (1). P. N. (2) wskazał w jaką odległość mężczyźni przeszli do Ronda (...). W tej części Sąd zauważył, iż zeznania te nie były precyzyjne, co było wiarygodne w świetle doświadczenia życiowego i zasad logiki, lecz zbliżone do odległości wskazanej przez oskarżoną w jej wyjaśnieniach, dlatego też Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. N. (2) w tym fragmencie.

P. N. (2) opisał zachowanie oskarżonej. Zeznania te korespondowały z zeznaniami E. A. (2), M. S. (1) i z zeznaniami M. W. (1), dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne.

M. W. (1), składając zeznania potwierdził, iż w drodze na stadion, to on kierował pojazdem. W tej części Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. W. (1), albowiem były one spójne z wyjaśnieniami B. N. (1) i z zeznaniami P. N. (2). M. W. (1) wskazał także jaki był powód zatrzymania samochodu przy stadionie i gdzie on został zatrzymany. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. W. (1), gdyż korespondowały z wiarygodnymi w tym fragmencie wyjaśnieniami B. N. (1), jak i zeznaniami P. N. (2). Mając na względzie powyższe zeznania, jak to opisano powyżej, Sąd wykluczył wersję oskarżonej co do przyczyn zatrzymania pojazdu przy stadionie, przedstawioną w toku postępowania przygotowawczego. M. W. (1) opisał następnie w jakich okolicznościach mężczyźni doszli do zatrzymanej B. N. (1). W tym fragmencie Sąd dał wiarę jego zeznaniom, albowiem były one spójne z wyjaśnieniami samej oskarżonej, jak

i z zeznaniami P. N. (2). Okoliczność, iż mężczyźni ci doszli na miejsce kontroli potwierdzili w swych zeznaniach E. A. (2) i M. S. (1).

Sąd zwrócił uwagę na zeznania M. W. (1) dotyczącego bidonów z napojami alkoholowymi, które były w samochodzie. Podał on, że jeden z nich, należący do P. N. (2), znajdował się na przednim siedzeniu, gdy mężczyźni opuścili pojazd. Te zeznania były spójne z wyjaśnieniami oskarżonej, iż na przednim siedzeniu znajdował się ów bidon. Jednak, Sąd też zwrócił uwagę na zeznania M. W. (1), który nie był w stanie cokolwiek powiedzieć na temat spożywania alkoholu przez oskarżoną w dniu zdarzenia. Jakkolwiek Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. W. (1), że ów bidon leżał na przednim siedzeniu pojazdu, gdyż były one w tym zakresie spójne z wyjaśnieniami samej oskarżonej, to jego zeznania nic nie wniosły do rozstrzygnięcia co do okoliczności picia tego napoju przez oskarżoną.

M. W. (1) wskazał na przybliżoną odległość jaka dzieliła miejsca zaparkowania pojazdu a miejscem zatrzymania oskarżonej. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. W. (1), gdyż były spójne z wyjaśnieniami B. N. (1) i z zeznaniami P. N. (2).

M. W. (1) opisał zachowanie oskarżonej jako spokojne. W tej części jego zeznania były spójne z zeznaniami E. A. (2), P. N. (2), jak i z zeznaniami M. S. (1), dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne.

M. S. (1) zeznał jaka była przyczyna podjęcia interwencji wobec kierującej B. N. (1). W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. S. (1), albowiem były one spójne z wyjaśnieniami oskarżonej, jak i z wiarygodnymi zeznaniami E. A. (2). M. S. (1) potwierdził, iż w czasie kontroli ujawniono, że oskarżona kierowała w stanie nietrzeźwości. W tym fragmencie Sąd dał wiarę jego zeznaniom, albowiem były one spójne z wyjaśnieniami B. N. (1), z zeznaniami E. A. (2). Ponadto, na okoliczności te wskazali w swych zeznaniach P. N. (2) oraz M. W. (1). Zeznania te były zgodne także z przedłożonymi w sprawie protokołami z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonej. M. S. (1) wskazał w swych zeznaniach, w którym miejscu doszło do zatrzymania oskarżonej do kontroli. W tej części Sąd dał wiarę jego zeznaniom. Były one spójne z wyjaśnieniami B. N. (1), z zeznaniami E. A. (2). Ponadto, na okoliczności te wskazali w swych zeznaniach P. N. (2) oraz M. W. (1). M. S. (1) w swych zeznaniach podał, od którego momentu obserwował oskarżoną w czasie jazdy i obserwował oskarżoną po zatrzymaniu pojazdu. M. S. (1) zeznając, zaprzeczył, aby oskarżona w tym czasie cokolwiek piła. W tym fragmencie zeznania M. S. (1) uzupełniały zeznania E. A. (2), dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Tym samym, jak to wskazano powyżej, mając na uwadze treść tychże zeznań, Sąd wykluczył wersję oskarżonej, iż ta piła napój z alkoholem podczas jazdy bądź też już po zatrzymaniu pojazdu do kontroli. M. S. (1) potwierdził zachowanie oskarżonej w czasie interwencji. W tym fragmencie Sąd dał wiarę zeznaniom M. S. (1), albowiem korespondowały one z zeznaniami E. A. (2), P. N. (2) i M. W. (3). M. S. (1) wskazał także na styl jazdy oskarżonej. W tej części Sąd uznał za wiarygodne jego zeznania, gdyż korespondowały z zeznaniami E. A. (2). M. S. (1) potwierdził, że oskarżona nie miała przy sobie dokumentu tożsamości, a jej dane potwierdzili przybyli na miejsce jej syn z kolegami. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. S. (1), albowiem korespondowały one z wyjaśnieniami B. N. (1), z zeznaniami E. A. (2) oraz M. W. (1). M. S. (1) opisał w jaki sposób nastąpiło badanie stanu trzeźwości oskarżonej. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. S. (1). Korespondowały one z zeznaniami E. A. (2).

W pozostałym zakresie zeznania M. S. (1) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia i ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne przeprowadzone **dowody z dokumentów**. Były one sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania, przez organy do tego uprawnione. Nie były one kwestionowane przez strony, ani nie budziły wątpliwości Sądu.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego oraz poczynionych ustaleń, Sąd doszedł do przekonania, iż oskarżona – B. N. (1) dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 178a § 1 kk.

Na podstawie art. 178a § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Definiując stan nietrzeźwości należy odnieść się do art. 115 § 16 kk, który wskazuje, że stan nietrzeźwości zachodzi

wtedy, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Czynność sprawcza przestępstwa z art. 178a § 1 kk polega na prowadzeniu pojazdu, przez co należy rozumieć każdą czynność wpływającą na ruch pojazdu, w szczególności wprawianie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości w sposób zgody z konstrukcją pojazdu. „Pojazdy mechaniczne” rozumie się jako pojazdy zaopatrzone w poruszający je silnik (np. samochody osobowe) [A. Marek „Kodeks karny. Komentarz”, rok 2010]. Ruchem lądowym jest ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku [por. wyr. SN z dnia 5 maja 2009 roku, IV KK 432/08, Lex 598142]. Strona podmiotowa występku z art. 178 a § 1 kk polega na umyślności działania, przy czym zamiar sprawcy może wystąpić zarówno w formie bezpośredniej jak i ewentualnej.

Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy, to należało wskazać, iż B. N. (1) w dniu 18 grudnia 2016 roku prowadziła pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym. Okoliczność ta wynikała z jej wyjaśnień, jak i zeznań E. A. (2) i M. S. (1). B. N. (1) poruszała się spod stadionu (...) przy ulicy (...). B. N. (1) została zatrzymana do kontroli przez policjantów, pełniących służbę w okolicach Ronda (...), na skrzyżowaniu ulicy (...) i ulicy (...). Powodem przeprowadzenia kontroli były niezapięte pasy bezpieczeństwa przez B. N. (1). Interweniujący policjanci widzieli oskarżoną kierującą przedmiotowym pojazdem. W tym czasie B. N. (1) znajdowała się w stanie nietrzeźwości. Podczas badania stanu jej trzeźwości na miejscu kontroli, okazało się, iż wynik badania był na poziomie 0,46 mg/l i 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po zatrzymaniu, przy powtórnym badaniu wynik ten był na poziomie 0,49 mg/l, 0,48 mg/l i 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Te okoliczności wynikały z wyjaśnień oskarżonej, z zeznań E. A. (2), M. S. (1). Okoliczność spożywania alkoholu przez oskarżoną potwierdził również P. N. (2). Wartości alkoholu zostały podane w protokołach z przebiegu badania stanu trzeźwości. W związku z powyższym, B. N. (1) została zatrzymana, co potwierdziła ona sama, jak i przesłuchani w sprawie świadkowie, a co było zgodne z przedłożonym w sprawie protokołem zatrzymania osoby.

Mając na uwadze powyższe – fakt kierowania pojazdem przez oskarżoną B. N. (1), jak i podane wartości alkoholu w wydychanym powietrzu, zdaniem Sądu, zachowanie oskarżonej wypełniło znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Wartości alkoholu wskazywała na stan nietrzeźwości oskarżonej podczas jazdy.

Jak to opisano powyżej, Sąd uznał za niewiarygodną wersję oskarżonej B. N. (1), iż wypila ona alkohol już po zatrzymaniu pojazdu bądź w czasie jazdy. Wersję tę wykluczały wiarygodne zeznania M. S. (1) i E. A. (2). Wersję tę miały potwierdzać zeznania P. N. (2), lecz Sąd uznał je w tym fragmencie za niewiarygodne, jak to opisano powyżej. Wersja ta nie mogła się ostać jako wiarygodna w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego. Jak to wskazano powyżej, z zeznań P. N. (2) wynikało, iż bidon z napojem alkoholowym znajdował się na tylnej kanapie w samochodzie, a to by wykluczało wersję, że oskarżona sięgnęła po niego w czasie jazdy. Nielogicznym także było, jak to wynikało z zeznań P. N. (2), że rozmawiał on z matką – oskarżoną na temat spożywania przez nią alkoholu na imprezie, zaś nie rozmawiał z nią o spożywaniu alkoholu przez nią w samochodzie, podczas gdy jednocześnie twierdził w sposób kategoriyczny, iż matka jego nie wiedziała, jaka była zawartość bidonu. Nadmienić należało, iż P. N. (2) nie przebywał z oskarżoną przez cały czas, gdyż wyszedł wraz z kolegami zakupić bilet na mecz.

Jak to wskazano powyżej, Sąd nie wykluczył, aby w samochodzie znajdował się bidon z napojem alkoholowym i na tym budowana była linia obrony oskarżonej, lecz okazała się ona nieskuteczna.

Zdaniem Sądu, za nieuzasadnioną do uwzględnienia należało przyjąć linię obrony oskarżonej, iż wsiadła ona za kierownicę z poszanowania przepisów prawa i respektując polecenie wydane jej przez policjanta przy stadionie, aby odjechała z niedozwolonego miejsca postoju. Tłumaczenie oskarżonej, iż nie bała się otrzymania mandatu jawiło się jako wręcz dziecinne, mając na uwadze fakt, iż to nie oskarżona zaparkowała ów pojazd w tymże niedozwolonym miejscu i nie ona kierowała tymże pojazdem, nie ona także by została ewentualnie ukarana mandatem karnym. Samo zwrócenie uwagi przez policjanta w czasie zwykłej kontroli drogowej jeszcze nie uzasadniało podjęcia przez oskarżoną działania, w sytuacji, gdy miała ona świadomość spożywania alkoholu wcześniej do posiłku.

Uznając B. N. (1) za winną popełnienia przypisanego jej czynu, Sąd wymierzył jej karę 100 stawek dziennych grzywny, przyjmując równowartość jednej stawki w kwocie 10,00 złotych. Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał, iż oskarżona nie była wcześniej karana sędownie. Za taką okoliczność Sąd uznał również, iż oskarżona przyznała się do popełniania zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia, które przyczyniły się do ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd miał na względzie też, iż oskarżona wyraziła skruchę i żal. Ponadto, okolicznością łagodzącą był niewielki odcinek drogi, jaki przejechała oskarżona. Przy wymiarze kary, Sąd miał na względzie również wiek oskarżonej, jej ustabilizowany tryb życia. Okolicznością obciążającą była wartość alkoholu w wydychanym powietrzu, która to w szczytowym momencie przekraczała 1 promil. Poza tym, za okoliczność obciążającą należało uznać, iż oskarżona poruszała się, pomimo, iż z niewielką prędkością, ale jednak na ulicy wśród dużego natężenia ruchem, zarówno pieszym, jak i kołowym. Oskarżona poruszała się pojazdem w centrum miasta, w okolicach stadionu, przed rozpoczęciem meczu, co tym bardziej wpływało na zwiększenie zagrożenia w ruchu.

Ustalając wartość jednej stawki dziennej grzywny, Sąd miał na uwadze dochody oskarżonej, jej warunki rodzinne.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył na poczet orzeczonej B. N. (1) kary grzywny okres jej zatrzymania w sprawie w dniu 18 grudnia 2016 roku, od godziny 17:21 do 22:30, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności był równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

Sąd orzekł wobec oskarżonej – B. N. (1), zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Sąd miał na względzie wcześniejszą niekaralność oskarżonej, jej przyznanie się do winy, wyrażoną skruchę, jej wiek i ustabilizowany tryb życia. Jednak, nie mogło umknąć przy wymiarze wskazanego środka karnego, jaka była wartość alkoholu w wydychanym przez oskarżoną powietrzu, warunki drogowe, natężony ruch pieszy i kołowy, czas i miejsce popełnienia przestępstwa, choć jednocześnie Sąd uwzględnił stosunkowo krótki odcinek drogi, jaki przejechała oskarżona. Te wszystkie okoliczności przemawiały za tym, aby odpowiednio długi był okres obowiązywania zakazu, a jednocześnie należało podkreślić, iż minimalny okres obowiązywania zakazu wynosił 3 lata.

Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznym, zgodnie z treścią art. 63 § 4 kk, Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania jej prawa jazdy, od dnia 18 grudnia 2016 roku do 02 października 2017 roku.

Sąd orzekł od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 6.000,00 złotych tytułem świadczenia pieniężnego. Sąd uwzględnił wcześniejszą niekaralność oskarżonej, jej przyznanie się do winy, wyrażoną skruchę, wiek i ustabilizowany tryb życia, ale też jednocześnie - wartość alkoholu w wydychanym przez oskarżoną powietrzu, warunki drogowe, natężenie ruchu pieszego i kołowego, czas i miejsce popełnienia przestępstwa, stosunkowo krótki odcinek drogi, jaki przejechała oskarżona.

W ocenie Sądu, tak wymierzona wobec oskarżonej kara będzie adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonej i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu. Kara ta spełni swe cele, zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

Mając na uwadze orzeczoną wobec oskarżonej karę grzywny, jak i wysokość świadczenia pieniężnego, jak również uwzględniając wysokość dochodów oskarżonej, jej majątek, stosunki rodzinne, zdaniem Sądu, zasadnym było zwolnienie B. N. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, przy czym wydatkami obciążono Skarb Państwa. Wskazane powyżej okoliczności przemawiały za przyjęciem, iż dodatkowe obciążenie oskarżonej wskazanymi kosztami i ich ponoszenie przez oskarżoną byłoby zbyt uciążliwe dla niej samej, jak i jej rodziny.